
Aflevering 16: ***Op stap met Matej, de maatschappelijk werker van City Pirates***

En toen bezochten ze Antwerpen. Met zijn vriendin koos Matej Majstorovic voor een citytrip. Vanuit Wolvega is Antwerpen een hele stap. Arriveren in Antwerpen in dat Centraal Station, wandelen over de Keyserlei en de Meir en de kathedraal zien. Dat was een wow ervaring voor hen.

Door Raf Willems

Ik voelde me meteen verbonden met deze stad!

‘Dat weekend smaakte eigenlijk naar meer. Later keerde ik nog een paar maal terug. Ik voelde me steeds beter thuis en het begon te kriebelen. Het plan rijpte om hier te studeren. Ik kwam meer voor de stad dan voor de studie. Mijn vriendin volgde de opleiding orthopedagogiek en besloot om de overstap met mij te wagen. Zij was minder verliefd op Antwerpen maar ze hield van het avontuur. In Friesland was het te veilig, ik wilde een paar risico’s nemen in mijn leven. In 2014 schreef ik me in Antwerpen in voor mijn opleiding. Ik behield mijn Nederlandse studiefinanciering. Ik verdiepte me in de historie van Antwerpen via...Google Maps. Ik reis door alle straten van de wereld via Google Earth & Streetview. Ik ga eerst door de slechte wijken in Brazilië of India. Om dan vast te stellen dat wij het nog zo slecht niet hebben. Ik blijf die blik op de wereld ontwikkelen. Zo leer ik andere landen kennen en dat vergemakkelijkt het contact.’

Ik wou voetbal met sociaal werk combineren

Vanuit zijn sociaal engagement durft Matej een uur wakker liggen 's nachts en dan piekeren over wantoestanden. hij reflecteert over hoe hij de wereld kan verbeteren.

‘Ik speelde toen met het idee om het concept van voetbal met sociaal werk te combineren. Ten eerste is voetbal zeer laagdrempelig want het zit in de leefwereld van de jongeren. Voetbal is een manier om te communiceren zonder de taal te leren kennen. Het verbindt mensen met elkaar. We kunnen huisactiviteiten combineren met voetbal. Toen bleek er een club in de wereld te zijn die dit op laagdrempelig niveau deed. Dat was City Pirates. Ik dacht: ik breng iets nieuws in die school. Ik wijs hen op het bestaan van City Pirates. Dat was voor hen ook nieuw en heel uitdagend. Ze wisten er ook niet zoveel van en lieten me doen. Ze gaven me een stage bij City Pirates en ik scoorde achttien punten op twintig. Dat was niet slecht, toch?’

Ik leerde op Luchtbal het echte leven kennen!

Dan kwam zijn kennismaking met het echte leven: hij vond een job die hem naar de velden van City Pirates Luchtbal bracht. Hij fungeert als maatschappelijk werker en als coördinator.

'Wat voer ik uit? Ik praat met ouders, breng bezoek aan de school, volg huiswerkbegeleiding op en organiseer verschillende sociale activiteiten. We hebben met CP Luchtbal enkel een noodkantine. Een soort container, vier kleedkamers, geen wifi. Het is behelpen op vele vlakken. In de wijk Luchtbal leven twee werelden naast elkaar. Die van de nieuwkomers. Daarnaast, in de rusthuizen en grote blokken zitten de 'Vlaamse arbeiders' die intussen met pensioen zijn. Deze twee werelden hebben niets met elkaar. De oudere Vlamingen kijken wantrouwig naar de jonge nieuwkomers omdat er enkele vandalenstreken zijn geweest. De jongeren hebben geen contact met de ouderen. Ze beschouwen hen als racisten. Er ligt veel ruimte tussen de woonblokken dus er is potentie hier. Maar het is wel een vergeten wijk in de stad. Er zijn verschillende organisaties en scholen. City Pirates is de enige voetbalclub van Luchtbal. We spelen in het KVVV met onze jeugd tot U15. De Luchtbalboys van vroeger bestonden niet meer. Wij hebben alles vanaf nul terug moeten opbouwen. Laat nu net alle jongeren willen voetballen hier. Wat gebeurt er dan? De wachtlijst is enorm lang. We hebben dat opgevangen door een recreatieve werking op te zetten. Eén keer in de week wordt getraind met recreatieve deelnemers: vijftig tot zestig kinderen en jongeren tussen zes en vijftien jaar. Dat maakt het soms moeilijk om hen goed bezig te houden. Het leeftijdsverschil is te groot en we hebben weinig coaches. Elke week puzzelen. Onze werking staat open voor meisjes maar er komen enkel jongens. Met een achtergrond uit de hele wereld.'

Ik leer de jongeren dat voetbal een manier is om mensen te verbinden

Bij City Pirates ontdekte Matej dat voetbal een manier is om mensen te verbinden. Daarnaast heeft iedereen zijn eigen normen en waarden.

'Het is mijn doel om die normen en waarden waar bij elkaar te brengen en een soort nieuwe levenscultuur vanuit het voetbal te ontwikkelen waarin we antwoord geven op de vragen die deze stad heeft. Hoe ga ik om met bepaalde vragen in het leven? Hoe ga ik om met het onderwerp discriminatie? Ik koppel wel terug aan Antwerpen want ik wil dat dit een betere stad word. Ik maak graag verschil op lokaal niveau. City Pirates zouden een afspiegeling moeten worden van Antwerpen. Door met iedereen samen te werken en te laten zien hoe het wel kan. We kunnen wel culturen laten samen werken en we doen dat door het voetbal. Als ons dat lukt als City Pirates, dan zijn we supergoed bezig.'

Ik vind de ouderparticipatie zeer belangrijk!

De ouderparticipatie is bij City Pirates Luchtbal wel problematisch. Als het team van U 15 een wedstrijd speelt, dan staat er amper een ouder langs de kant. Matej wil een antwoord bieden op de vervoerproblemen?

'Er zijn geen auto's. beschikbaar. Onze U 15 verplaatst zich met het openbaar vervoer naar de uitmatches. Het gaat om formele en informele taken die iedereen kan doen. Dat

probeer ik via zelfredzaamheid en empowerment. Daarom doe ik aan huisbezoeken. Ik vraag de ouders wat ze nodig hebben om deel te nemen aan onze werking. Sommigen houden het simpel: een sms-je. Anderen proberen een schema te krijgen. Ze vragen de oproep een week vooraf te sturen. Nog anderen zijn benieuwd naar de motivatie van andere ouders. Zonder te veroordelen wil ik weten wat ze nodig hebben om toch betrokken te geraken bij onze club. We ontdekten een nieuwe methode. De schema's worden aan het begin van het seizoen op elkaar afgestemd voor elk team. In overleg met de ouders. Ze dienen het onderling met elkaar te leren. In samenspraak met de coach. Zo kregen we dus het vervoer in orde. Daarnaast vroegen we of de niet-chauffeurs twee euro in de 'pot' stopten. De chauffeurs mogen zelf bepalen of ze dat geld willen. Negen van de tien vragen niets. De afgevaardigden kopen dan met dat geld drankjes in de kantines van de andere clubs.'

Ik wil jongeren opnieuw hoop schenken!

Matej heeft het gevoel dat veel jongeren alle hoop verloren zijn. Ze worstelen met deze levensvraag.

'In de Antwerpse hiphopcultuur is er een populaire song 'Ewa-ja'. Dat betekent zoveel als 'fuck it'. Het is wat het is. Dat raakt me want dat betekent dat ze zich afvragen: kom ik ooit aan de bak? Jongeren maken zich zorgen over de toekomst. Dat is mijn voornaamste bekommernis als maatschappelijk werker: ik wil deze jongeren een toekomstperspectief geven. En hen vragen wat hun droom is? Of ze nog echt geloven in deze wereld? Als ik dan toch een vleugje hoop zie, ben ik te tevreden.'

Matej eindigt met een sterke boodschap. Hij tracht van City Pirates een club te maken waarin jongeren zich zowel sportief als sociaal ontwikkelen. Vanuit zijn slagzin: wees gewoon lief voor elkaar! Hij heeft in Antwerpen het geluk gevonden.